

Aurinko paistoi hyvin kirkkaasati, se paisti kaiken mihin osui kuin pekonin paistinpannulla. Vettä ei ollut missään ja tilanne oli hyvin huono. Aavikko oli kuumaa hiekkaa täynä ja missään ei näkynyt pelastusta. Kuka voisi jäädä tällaiseen loukkuun? Kuka muu kuin Norge ja Prink. He tallustivat hiekassa kuin kala maanpäällä ja olivat juuri nääntymästä janoon ja kuumuuteen. Prink oli kuitenkin positiivinen ihminen ja yritti saada tilannetta edes vähän käsiinsä. Kaikki oli kuitenkin turhaa, Norge ei ollut kovin hymyilevä ihminen vaan oikeastaan hän vihasi kaikkea mitä näki. Puhumatta siitä että hän yritti olla puhumatta sillä jos suu olisi auki niin kuola kuivuisi heti. -Yritetään olla nyt edes hiukan positiivisempia. Prink yritti kehottaa mutta Norge vain jatkoi kävelyään. -Hei, sanoisit jotakin. Vai oletko jo kuollut tähän helleeseen? Prink jatkoi mutta pian vaiken, sillä ymmärsi itsekin miten hirveä tilanne on. Kului paljon aikaa ennen kuin tytöt näkivät jotakin muuta kuin toisensa, hiekkaa ja aurinkoa. Jokin talo oli noin 200 metrin päässä heistä. Prink ei voinut uskoa silmiään! Norge taas ei reagoinut mitenkään. Prink yritti juosta mutta kaatui talon edessä jonnekin, märkään? Se oli vettä. Vettä? Kyllä vain, oikeaa vettä ja lisäksi puhdasta! (En jaksa kirjoittaa enemmän tältä päivää, voisiko joku kommentoida tämän työn ja kannattaako sitä edes jatkaa? Kiitos!)